

మాటవోసునుట

“అత్తలేని కోడలు గుఖవంతు రాలా...”

“కోడలూ లేని అత్త గుణవంతురాలూ...” అని చిన్న కూనిరాగం తీస్తూంది చింత పండు తీస్తూ ఒకావిడ—

“అత్త అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది- చూశావా! ఆ లక్ష్మమ్మ కోడలు-ఆపిణ్ణి అత్త అని పిలవదుట!” అని అంది సముద్రాలు విస్తరు కుడుతూ.

“అలాగా! ఎంచేతో! సిగ్గో ఏమిటో!” అంది-ఒత్తులు నలుపుతూ ఒకావిడ.

“సిగ్గో ఏమిటి? అదో యిది-సాధారణంగా ఎలాగూ పిలవదుట! ఒట్టి ముఖవంగా చూటాడుతుంది! యింకా ఏనాడయినా పిలవ్వలినీ వస్తే ‘ఏవండీ’ అని మొగాళ్లని పిలిచినట్టు అంటుందిగాని నోరారా ఆ ముక్క అనదు!”

“బావుంది! యిదెక్కడా వినలేదు! పెద్దంటి పిలకదూ! పరుపు, నామోషికం కామోసు!”

“అఁ! లక్షాధికారి కూతురా; కోటిశ్చరుడి కూతురా; అలా Xంటావు?”

అయినా గొప్ప బాగ్గం పిలయిలే మాత్రం

అలా పిలవకూడదని వుందా ఏమిటి!”

“వక్కా అత్తలనో, అత్తగారూ అనో పిలిస్తే ఎంత జావుంటుంది? ఆవిడ మనస్సు ఎంత సంజోషిస్తుంది!”

“అయినా ఎందుకలా పిలుస్తుంది! అంత గర్వం కూడదు!”

“అట్టే గర్వం గిర్వం లేదుగాని-ఇలా అడుగులే-నాకు ‘తెలిదండీ’ అని అంటుంది!”

“బావుంది ఏమని పిలవాలో తెలిదూ! ఎంత ముద్దరాలమ్మా! ఇలాంటి ముద్దూ ముచ్చట్లకోసమేకదా వాళ్ళని తెచ్చుకొనేది!”

“అవును మరి! ఒక్క గా నొక్క కొడుకు మరి ఆవిడని అత్త అని నోరారా పిలవడానికి, విని, సంతోషించడానికి- యింకెవరున్నారు? యిలా అయితే ఆవిడ మనస్సు ఊర్భవడదూ!”

“పాపం! ఆవిడ ఎంత నొచ్చుకుంటుందో!”

“ఏమో లోపునే మనుకుంటూందోగాని పైకిమాత్రం, అంత అలా ఏమీ అనుకున్నట్టు కనిపించదు! అయినా యీ మధ్య మాటల్లో ఒకసారే అంది-తనని అలా పిలవదు అని-అయినా ఆ ఒక్క కోడల్ని ఏరికోరి తెచ్చుకున్నందుకు ఆవిడకా సరదా తీరింది కాదు!”

“అందరిలాటి మనిషి ఆవిడకాదు కాబట్టి సర్దుకుపోతూంది-మన దగ్గర అలా పిలవడానికి సిగ్గుపడుతూండేమోగాని యింట్లో పిలవక అవుతుందా?”

“అయ్యో లేదమ్మా! ఎక్కడైనా యిదే వరస! లేకపోతే అనుకోడం దేనికి? అయినా మన కెందుగ్గానీ...”

“యీ కాలపు పిల్లలికి యిదో పెదసరం! ఏమైనా అంటే యిదవుతారు-గాని-అత్త అని పిలిస్తే దాని కొంపేం ములిగి పోయింది! వజ్రాలూ, కైఫార్యాలూ, రాలిపోతాయా?”

“కొంచం గట్టిగా చెప్పిమానే పిలవకేం చేస్తుంది. దాని మొగుడేనా కేక లెయ్య లేదూ!”

శ్రీ ద్విదేవ అ సోమనా శాస్త్రి

“అశం చిన్న పిల్లా చిత్తక పిల్లా! దానంతట అది నేర్చుకొని గ్రహించుకోవాలి గాని యీ పాటి దానికోసం బట్టి లాడుకుంటారా?”

“మొదట్లో అయితే కొత్తకాబట్టి సిగ్గు పడుతూంది అనుకున్నాం గాని, మూడో శ్పయి కావరానికి వచ్చినా ఒక్కలాగే వుందాయే!”

“మరోపాటి వాళ్ళయితే యీ పాటికి వీధిని పడి పోయివుండురు... చిన్న పిల్ల... రాసురాసు అనుభవమీద దానికే తెలుస్తుంది!”

“ఇంకేం తెలుస్తుంది... యింకా మొండికెత్తి యిదే అలవాటయి పోతుంది..... పిల్లల్నికనే యీ డొచ్చి యిదే యిలా పిలవకపోతే యింకా ఆ మనవలు వరసలు ‘పెట్టి’ పిలుస్తారని ఎలా అనుకుంటాం? పేర్లు పెట్టి, పిలుస్తే సిగ్గుసిగ్గు!”

“అదీకాక వాళ్ళేం పట్టించుకోక పూరుకున్నారుగాని వాడు నాలుక్కేక

లేనే పిలవకేం జేస్తుంది!”

“ఆ మాట వుట్టిది! యింకా ఆవిడ ఏమైనా అంటుండేమోగాని వాడు పల్లెత్తు మాటయినా అనదు... సరికదా! బిధిలో మనలాటి వాళ్ళ మాటలు విని ఎక్కడ నేర్చుకుంటుందో అని - ఎక్కడికీ వెళ్డ నివ్వదు తెలుసా?”

“అంత వాడయేదూ?”

“ఇంకా ఏం జూసేస్తా! యింట్లో ప్రతీద్యారానికీ ఘోషావాళ్ళలా డేరాలు కట్టేశాడు... ఆరంభకి దిప్పి తగులుతుందని.. యింత ఘోషాలో వుంచి కట్టుజేస్తున్నాడు...!”

“స్వతః పుట్టుకు రావాలిగాని వీడెంత చెనేమాత్రం ఏం లాభం? అయినానిన్నటి వరకూ మన కళ్ళముందు ఆడుకోనేవాడు! ఎంత వాడయిపోయాడు?”

“మరి పెదవాడవడం లేదూ?”

“అందికే కామోసు మనం లక్ష్యమైతే కూర్చుని వాళ్ళ గుమ్మంలో మాటాడుకున్నా అది పైకి రావడంలేదు—”

“అవును... వాడే.. వద్దని చెప్పేడట!”

“ఇహ కెందురోజు లు పోయాక ఎవర్నీ గుమ్మం ఎక్క నివ్వడం కామోసు!”

“అంతవరకూ ఎందుకూ? మొన్న ఆ మూరమ్మా! రావమ్మా! జట్టి లాడుకొని వాళ్ళ సోదీ వెళ్ళబోసుకుందికి వాళ్ళింటి కెళ్ళితే—‘ఇహమీదట యిలాటి మాటలు మా యింట్లో చెప్పడానికి వీలేదని, ‘యిలాటి మాటలాడిన వాళ్ళని, చెప్పడానికి వచ్చినవాళ్ళని, గుమ్మం ఎక్క నివ్వననీ యింకా ఏవేవో అని వాళ్ళని పొమ్మన్నాడుట తెలుసా!”

“అఁ! ఏమిటి! ఇదంతా పెళ్లంపాడయి పోతుందినే కావోను! లోకంలో ఏదో కక్కడే పెళ్ళాన్ని పెళ్ళాడాడా ఏమిటి! అయినా వాడెంత వద్దంటూంటే ఎవరికంత ఖర్చం వాళ్ళింటి కెళ్ళేవరకూ? యీ బుద్ధి ఎలా వుట్టిందో గాని యింతకుపూర్వం ఎర గడు—”

“ఇంతలా వాడంటున్నా ఆ లక్ష్యమై పూరుకుండా ఏమీ అనక?”

“ఆవిడేం చేస్తుంది! ఏమైనా అంటే వాడు—‘నా ఇష్టం’ అంటాడు.”

“బావుంది... ఇరవై ఏళ్ళుబట్టి... అండ రకి అలవాటుపోయింది వాళ్ళింట్లో కూర్చుని కదం వచ్చినా సుఖం వచ్చినా మాటాడుకోడం! వాళ్ళ తాతయ్య వాళ్ళూ ఎంతో మంది వేదవాళ్ళు వుండేవారు గాని వాళ్ళింట్లో వచ్చేవారు కూడ - ఎంతమంది అడవాళ్ళు సమ్మంలో వున్నా దించిన తల ఎత్తకుండా ఆ పక్కనించే వెళుతూ వస్తూండేవారు గాని వినాడయినా యిలా అద్దు చెప్పేరా? యీనాటికి బీజేనా మహా తెలివయిన వాడు?”

“అబ్బే! వాడూ అలా అనలేక! బాది ఖర్మం వాడి వెళ్ళాన్ని వెళ్ళవద్దన్నాడు గాని మనల్నే వర్షి రావొద్దనీ, చెయ్యొద్దనీ - అనలేదు... మాటాడే మంచి, శోధా, రెండూ అనుకోవాలి!”

“అఁ! బాడంలేమాత్రం మనం వెళ్ళడం మానుతామా ఏమిటి?”

“ఇంక పూరుకుండురూ లక్ష్మమ్మ వస్తున్నట్టుంది, వింటే బావుండదు” - అని ఒకా విడ అనేసరికి, అందరూ అటులై పు చూసి అప్పటికా ప్రసంగం మానేసారు.

* * *

“ఏమండీ లక్ష్మమ్మ గారూ పైని గూర్చు

☆☆

వైబ్రా
గర్భాశయ రోగనివారికి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి, సత్ప్రసవమును కలుగజేయుటలో మా వైబ్రా మిక్సిచి ఘనతవహించినది అన్ని షాపులలో దొరకును

రూ. 2-8-0

K

కృష్ణా రేబరేటర్
★ బెజవాడ ★

32 సంవత్సరముల అనుభవముగల

రెడ్డి అండ్ కో., వారి
(రిజిస్టర్డ్)

కుటుంబ, బాల్బి, సుఖ రోగిరోజు చికిత్సలకు నేడే సంప్రతించండి.

నకలు మందులు చూసి మోసు పోతుంటే అన్ని బాషలలో కేట్రుగు ఉచితము.

హైదరాబాద్ రెడ్డి అండ్ కో., గోపాలపురం.

(హార్బు గూడవల)

బాంబాయి, నెల్లూరు, బెజవాడ, రాజమండ్రి, సికింద్రాబాద్, విశాఖపట్నం, బరహంపురం, మొదలగు పట్టణములలో.

గనో క్వెస్ట్

అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణము ఈశ్వర ఫార్మశియాలజీ

న్నారు? ఇంట్లో ఎవరూ లేరా ఏమిటి? యివాళ అగివులు యింట్లో నిండుకున్నాయి కాస్త నిప్పు పట్టుకు వెడతాను" - అంది కరటాలు ఇనపగరిట చేత్తో పట్టుకు వచ్చి వీధిలో కూర్చున్న లక్ష్మమ్మని చూసి -

"వెళ్ళమ్మా! వాడి పెళ్లాం వుంది ఇస్తుంది!"

"అజేవంటండ్లోయ్! అలా అంటున్నారూ వాడి పెళ్లాం ఏమిటి కోడలక?"

"ఇంకెండుకమ్మా! నన్నది ఆత్తా అని పిలిస్తే లోకువయిపోతుంది, అంచేత నేను మాత్రం కోడలా అని పిలుస్తే తక్కువయిపోనూ? యిహనుండి నేనూ అలా పిలవదల్చుకోలేదు - నాకేల -" అంది నవ్వుతూ లక్ష్మమ్మ.

"బావుందమ్మా! బావుంది! అత్తా కోడళ్ళ మధ్య యిలాటి పేచీ ఎక్కడా చూడలేదు - యింట్లో పెత్తనంకోసమో - డబ్బుకోసమో - అధికారంకోసమో, మర్యాదకోసమో, జట్టిలాడుకుంటారు గాని -"

"అలాంటి లేవీ మీ ధర్మాన్న లేవు లెండి అయినా యిదో పేచీ అని ఎవరన్నారు, అలా పిలవనంత మాత్రంలో పోయిందే - చిన్న పిల్ల - వుట్టి పే హాస్యానికి ఆలా అన్నాను అంతే -"

"మీ రేచనుకుంటున్నారో గాని వీధిలో వాళ్ళు మాత్రం పూరుకోలేదు మీ కోడలు, గొప్పింటి బిడ్డట - అంచేత, ఆత్తా అని పిలవడానికి, పరువు తక్కువట! యింకా పూరంత గర్వం, పెడపరంబ! యింకా యిలా ఏదీటో నానా మాటలూ ఈ చెవిని వినడం, ఆ చెవిని వదిలేయడం గాని యిలాటివి నాకు జ్ఞాపకం వుండవు" వాళ్ళే అనాలిగాని నే చెప్పలేను"

"ఇందులో ఏమిటి తప్పుందని యి పాటి దానికి అంతలా అనుకుంటున్నారూ? మాకేవీ లేనిది మధ్యవాళ్ళ కండుకండీ!"

"అజేమిట్లో నాకేం తెలుసు! ఘోషా వాళ్ళలా మీరు యింట్లో జేరాలు కట్టుకున్నారట? మీ వాడు యింటి కెవర్ని రావొద్దన్నాడట! వాడి పెళ్లాన్ని వీధిలో ఎవరితోనూ మాటాడవద్దన్నాడట? ఎక్కడికి వెళ్లిద్దన్నాడట యిలా మీ వాడు అన్నాడనీ అందరూ అనుకుంటూంటే మీతో చెప్పేను నాకేం తెలుసమ్మా!"

"ఇది విని లక్ష్మమ్మ ఆశ్చర్య పోయింది"

"ఇంత వుంటే అంతచేస్తారు మా

వాడేం - అంత తెలివితక్కువవాడు కాదు మనం పెద్దవాళ్ళం ఏమనుకుంటే వాడికేం వాడి ను రుక్ కే రాడు - పైకి నాజాకు గా వుండా లని ఆ - కరెన్టూ అనే కట్టేడు గాని, అందరూ... యిలా ఘోషాలనీ, ఆదనీ ఇదనీ అరాలు తీసి అనుకుంటారనా? అలాటి మాట లెప్పడూ వాడనలేదు అయితే మనందరి లోనూ బాతాఖానీ చేస్తూ వుట్టి నే కూర్చునే కన్న చదువుకోడమో, అల్లుకోడమో, మరేవో పనికోచ్చే పని చేసుకుంటే మంచి దన్నాడు గాని, ఎవరితో మాటాడవద్దని గాని ఎక్కడికి వెళ్ళవొద్దని గాని అనలేదు! ఇదుగో వులి అంటే అదుగో లోక అంటారు! యింతకి ఎవరా అన్నది -"

అని చెబుతూ అడిగింది ఆవిడ -

"ఎందుకులే అమ్మా! తెలుస్తే నన్ను నవకారాలూ పెట్టి తిడతారు!"

"ఫరవాలేదు చెప్పండి!"

"ఎవరితో అనకండి గాని, యింకెవరూ మొన్న ఆ నూరమ్మా, కావమ్మా మీ యింటికోస్తే మీవాడు పొమ్మన్నాడు కదూ! వాళ్ళే వుట్టిం చు గొచ్చారు యిదంతా! నాలాటి వాళ్ళకేం బాధలేదు గాని, వాళ్ళిద్దరూ పూరుకుంటున్నారా! లేనిపోనివన్నీ కల్పించి చెబుతున్నారు"

"బాగానే వుంది కానీండి"

"అమధ్య - వనాలూ వాళ్ళూ జట్టి ఆడుకోగా - ఆ వనాలు కూతురు - ఏడుస్తూ వచ్చి మీ గుమ్మంలో కూర్చుందనీ, అదో మీవాడు చూసి - మా యింటిగుమ్మంలో కూర్చుని ఏడిచావంటే ఒప్పుకోనని, వెంటనే పోతానా? పోనా? అని తగిలే కాడనీ అంటున్నారు! చూశానా!"

"అవునుమ్మా! ఎక్కడెక్కడో ఆడుకున్న జట్టిలన్నీ యిక్కడ మా యింటిలోకి వచ్చి వర్ణస్తూ గోల పెడితే వాడికి కిట్టడు - వాళ్ళూ వాళ్ళూ - తన్నుకొని మా ఇంట్లో - అర్ధరాత్రుప్పుడు ఏడవడాని కొస్తే ఏమైనా బావుందా? అందికే పొమ్మన్నాడు! యిందులో తప్పేవిటి? వాళ్ళకి ఒదిగి వుండడానికి - మాకేం ఖర్మం -"

"అలాగ చెప్ప! అయినా ఎంత ఓహూ యిత్యం లేదమ్మా! ఒకరింటికి అర్ధరాత్రుప్పుడు వచ్చి మొర్రోమని ఏడుస్తూ కూర్చుంది - మంచి పనే చేశాడు! అంతి నిష్కారం కన్నా అది నిష్కారం మేలు!"

"అవునా! మరి అందరిదగ్గరూ ఆలా చెబుతూంటే బావుందా!"

"తెలివితక్కువవాళ్ళతో మనకేం పని,

భారత ప్రశస్తి

శ్రీల ఆరాగ్య బాగ్యానికి
లోధ్ర

కేసరికుటీరం వివిటెడ్, మద్రాస్

కుట్టువని స్వబోధిని (తెలుగు)
 "Self Tailoring and Cutting Teacher"
 కొత్త పద్ధతిలో కత్తిరించి కుట్టు పాపనులు
 గలది ప్రతి దర్జినారికి, శ్రీలకు ముఖ్యము.
 82 పేజీలు 36 పటములుగల పుస్తకము అ 12
 పొంపుఖర్చులు అ ర్-మహారాజ పుస్తకశాల
 ఆరుణాచలముదలి వీధి, 26 వీటు, మద్రాసు

కాక్చేర్

అన్నిదగులకు తిమోమమైనది

గిరిజా & కో, రాజమండ్రి

"అదేవిటండీ, యిలాటిమాటలు! నే నెందుకలా చేస్తాను? నాకేం కష్టమా?"
 "ఏమో మరి అలాగే వుంది"
 "యింక నేనేం చెప్పేది! ఏవిట యిందో చెప్పరూ"
 "ఇదుగో చూడు మాఅమ్మని రమ్మని రాజు రావడానికి బదులు ఏవని రాసిందో!"
 "ఏవెటి గానేరండి?"
 "ఇదంతా నీనించే—నీ మొండితనం నించే"
 "అసలేవెటి రానేరూ?"
 "రెండక్షరాలు నోటంట అనడానికి చచ్చిపోయావు! ఎంతచెప్పినా విన్నావా? నీతో మాటలేమిటి?"
 "ఏమండీ నేనేం చేశానని?"
 "ఏం చేశావు! అత్త! అని పిలవమని ఎందరం అఘోరించినా, కడకి నోటంట తెగించి అదే అన్నా మొండి కత్తి పొయావు అదే ఆఖరికి యింతవరకూ వచ్చింది!"
 "ఇంతకీ ఏవిటయిందో చెప్పండి!— అత్త అని పిలిచేమరొ అమ్మయినగాని తెస్తున్నారా ఏవెటి? మీకు" అని వేళా కోళంగా అంది.
 "చాల్సే నీ వెటకారం— నాకింతవరకూ ఆ వూహా తోచలేదు. లేకపోతే యింత వరకూ రాకముందే ఆపని చేద్దను"— అన్నాడు
 "అయితే ఏమయింది?"
 "అక్కడ తన మేనకోడలు, అత్త అని ఎంతో ఆప్యాయంగా పిలుస్తూందిట, తనకి అక్కడే హాయిగా వుందిట! యిక్కడికి వస్తే మళ్ళీ యథాప్రకారమేనని, అంచేత తను తన బుద్ధితిరిగేవరకూ అక్కడే వుండి పోతాననీ ఖచ్చితంగా రాసింది-యిహా నేం చెయ్యడం"
 "నుంచి బావుందండీ! యీ పాటి దానికి అంత పటింపుచేస్తారనుకోలేదు!"
 "లేదు చాలా సంతోషిస్తారనుకున్నావు కదూ"
 "అక్కడ ఎంతకాలమని వుంటారు?"
 "అంతేగాని నేను తప్పకండా, పిలుస్తాను, రమ్మననుండి అని అనవు! దానికేం అది ఎన్నాళ్లున్నా మహారాజులా పువ్వులొకెటి పూజిస్తారు ఎంత పుణ్యం చేస్తే పెద్దదిక్కుదొరుకుతుంది! ఏమిటో అనుకుంటున్నావు!"
 "ఇది మరి బావుందండీ నేనిలా అవుతుందనుకున్నావా?"

"బోనీగాని నీకెందు కింత పంతం! ఎందుకిన్ని సార్లు చెప్పినా పిలవ్వు-ఇప్పుడు చెప్పు నాతో-ఏమిటో!"
 "....."
 "చెప్ప—"
 "ఏమిటి చెప్పేదండి"
 "అదే ఎందుకు పిలవ్వు—"
 "అదేమిటోనండీ-నాకు తెలియదు! నే చెప్పలేను"
 "అదుగో అయితే, యిహా నీకు నాకు పడదు"
 "ఏవీ తేడు వుట్టినే—"
 "బావుంది వాలకం—"
 "ఏం చెప్పనండీ- ఏం తెండే-మరే కారణం లేదు ఎన్నో సార్లు అనుకుంటాను పిలువడావని ఆవేళా కొచ్చేసరికి నోటంట రాదు! పిలవలేకండా వున్నాను, సిగ్గుకాదు, చిన్నతనంకాదు, ఏదీ కాదు, అదేవిటో తెలియదు! ఏం చెయ్యడం?"
 "ఇది బావుంది అన్నిటికంటేను!"
 "యిహానుండి తప్పకండా పిలుస్తాను! రమ్మని రాయండి!"
 "అలా రాయనా?"
 "రాయండి ఒట్టు—"
 "వచ్చింతర్వాత పిలవకపోతే నువ్వు న్నట్టే-అత్త అని పిలిచే పిల్లని వెళ్ళి చేసుకుంటాను"
 "పోనీ అలాగేలేండి—"
 "అలా అయితే యిప్పుడే నువ్వు కూడా అలా పిలుస్తూ ఒక వుత్తరం మీ అత్తగారికి రానుగో!"
 "అబ్బు నే రాయలేనండీ! ఆదోలా వుంటుంది!"
 "అలాగయితేనే చిక్క నే చెబుతున్నాకదూ అలా అయితేనేగాని రాదు!"
 "మధ్య మీరూరుకోరుకదా!"
 * * *
 ఇంటిముందు బండీ ఆగిన చప్పుడు అయింది కమల ఆత్మతతో, "అదుగోనండీ వచ్చినట్టుంది!" అంది
 "మళ్ళీ మొదలెళ్ళేవు సుమీ!"
 "లేదండీ! అత్తగారు వచ్చినట్టుంది!"
 "వెళ్ళి రమ్మను—"
 "అబ్బు! మీలే వెళుదురూ! నా కదోలా వుంటుంది!"
 "అలాగయితే ఆ బండిలోనే తిరిగి వెళ్ళిపోతుంది!"
 "మీరు మరీనండీ!" అని అంటూ వీధిలోకి వెళ్ళి వస్తూన్న అత్తమ్మని "రండి అత్తా!" అని పలకరించింది—

ఆ మాట వినగానే లక్ష్మమ్మ పొంగి పోయింది చేత్తో పట్టుకున్న సామాను అక్కడే వదిలేసి కోడలి చెయ్యి పట్టుకుని లోపుకి వెళ్లిపోయింది.

“ఏవండీ యీ పాటిదానికే యింత పని చేస్తారా? యిక్కడ ఆయన పెద్ద గండరగోళం చేశారు!”

“అదుగో మళ్ళీ అలాగే పిలుస్తా వేమిటి!” అన్నా డతను—

“వూ రూరుకుండురూ!” అని వెనకేసు కుంది

“అమ్మా అలాఅయితే అత్తా అని పిలిచే మరో పిల్లని ఎక్కడన్నా చూడే. దీనికి విడాకులిచ్చేదాం!” అన్నాడు నవ్వుతూ

“అడవిటి - అలాటి మంటలు” అని వింతగా అడిగింది లక్ష్మమ్మ.

“నీ కోడలే చెప్పింది - యిహమీదటి నుండి అలా పిలవకపోతే, మళ్ళీ వెళ్ళి జేసుకోవచ్చని!”

“సరిపోయింది యిద్దరికీ!”

“రండతై ఆయనతో ఏమిటి! ఫలహారం చేద్దురుగాని. ” అంది కోడలు

ఇది వినగానే తన మేనకోడలు చెప్పిన ఎత్తు ఫలించిందిని లక్ష్మమ్మ చాలా సంతోషించింది.

* * *
మర్నాడు లక్ష్మమ్మని పలకరించడానికి అందరూవచ్చి గుమ్మంలో కూర్చుని సిచ్చా పాటి మాటాడుకుంటూండగా ఏదో పనుండి - కమల యి వ త తి కి వచ్చి - “ఏమండీ అత్తా యిలా లోపలికోసారి రండి” అని పిలిచింది.

అది వని - “చూశానే అమ్మదూ యిప్పుడెలా పిలుస్తాందో” అంది సముద్రాలు

“నే చెప్పలేదుటే- అనుభవంవూడ అడ తెలుసుకొంటుంది వూరికే యిదయి పోయాడు అందరూను ”

“అయినా దానికిమాత్రం తెలిదుటే - అలా అడించిందిగాని -”

“నిజంగా అత్తా కోడలూ వుంటున్న కళ్ళ వచ్చింది యింటికి -” యిలా అంటూండగా - కె ర టా లు - యినపగరిట పట్టుకువచ్చి -

“ఏం లక్ష్మమ్మా! పైని గూర్చున్నావు! యింట్లో ఎవరూ లేరూ! యివాళ్ళ అగ్ని పుల్లలు యింట్లో నిండుకున్నాయి కాస్త నిప్పుపట్టుకు వెళ్తాను!” అంది

“వెళ్ళమ్మా కోడలు ఇస్తుంది!”

“ఏవండోయ్ కో డ ల ని మళ్ళీ పిలుసు న్నారు ? అయితే ఏదో వికేపం వుంది!”

అంటూ లోపుకి వెళ్ళి నిప్పుతీసుకుంటూ వుంటే—

“ఏమండీ మా అత్తగారు వస్తున్నారా?” అని కమల అడిగింది

అది వినగానే కెరటాలు—

“నీకడుపు చలగా! చక్కటి కొడు కుని కనాలి! ఏదీ - మళ్ళీ పిలువూ!”

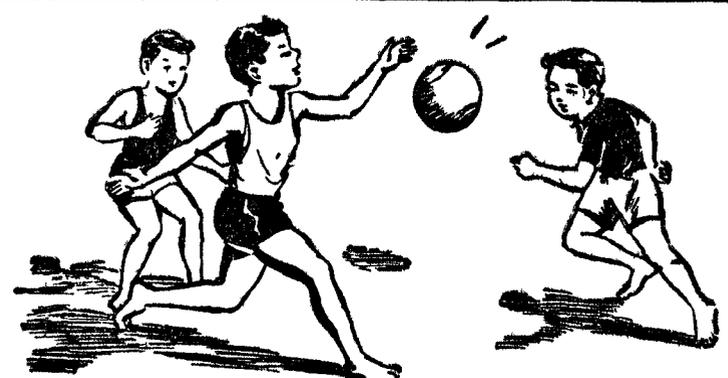
“వూరుకోండి - అవేం మాటలూ!”

“ఎలా నేర్చుకున్నావు.. అయినా నువ్వు తెలివైనదానివేలే!” అంటూ చుట్టూ చూసింది “ఎంచక్కా చేసు కున్నావే - యిల్లంతాను! పెద్ద ఆఫీసర బంగళాలా వుంది!” అని తిరిగి వెళ్ళిపోతూ

వస్తూన్న లక్ష్మమ్మను చూసి—

“అత్తగారి వనిపించుకున్నావులే!” అంది లక్ష్మమ్మనవ్వుతూ వూరుకుంది. ★

కాంచన ద్వీపం
రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్
అనువాదం - నందూరి రామమోహనరావు
ఆంధ్ర గ్రంథ మాల,

ఎదిగే పిల్లల సంక్షేమానికి అతి ప్రధానం

పిల్లలు యిరుకుతూ, పుస్తకరంగా ఎదుగుటకు విటాఫెరిన్ సాచిలేని సాధనం రక్తక్షీణత, విటమిన్ లోపం, అన్ని రకాల నీరసాలతో బాధపడు వారికి ఇది మంచి టానిక్ వా పనిచేస్తుంది.

విటాఫెరిన్

ఉత్పాదకం:
ది మైసూరి ఇండస్ట్రీయల్ & టెస్టింగ్ లాబరేటరీ లిమ్.
మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు.

సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:
బెస్ట్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.
పోస్ట్ బాక్స్ నం. 68, మద్రాసు.